

ere vist saa godt som alle enige, at Tanken om Voldgiftsretter er udmærket. Det drejer sig her om levende Ting, Afgørelsen bør derfor falde saa hurtigt som mulig; thi dette er det, der er Kærnepunktet i det hele. Derfor ere hidtil som Regel de Sager, der ere komne for Voldgiftsretterne, endte med Forlig“. Disse Udtalelser ere i fuldstændig Overensstemmelse med de Erfaringer, som ikke alene jeg, men Tusinde med mig have gjort.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme. Og skulde det mislykkes at faa Loven vedtaget i Aar, vil jeg meget stærkt opfordre den højtærede Minister til at forelægge et Lovforslag om at forlænge den bestaaende Lov endnu et Aar.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Christensen: En stor Del af det ærede Medlems Foredrag gik ud paa at belære mig om, at der skulde paavises, at Dyret havde haft skjulte Fejl, medens det var i Sælgerens Besiddelse, for at man i tidligere Tid kunde faa Dom over Sælgeren. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det skal der ogsaa nu. Men tidligere vandt man sin Sag, fik Handelen omstødt og fik sine Penge igen, naar man paaviste, at der var saadanne skjulte Fejl. Jeg har oplyst, at en Hoppe havde skjulte Fejl, da den blev solgt, det var en Knude, den havde haft i Aarevis. Køberen havde oplyst det, og Voldgiftsretten erkendte, at han havde Ret. Derfor skulde han tabe sin Sag, fordi det ikke kunde oplyses, at Sælgeren var en Kæltring, der havde kendt det og altsaa hørte hjemme i Tugthuset. Det synes at være noget i den Retning, der spørger i det ærede Medlems Fantasi om den Hoppe, der var en Vallak, og som ikke var brun, men sort, og ikke 9 Kvarter, men manglede et Par Tommer; man skulde sige „Bordet fanger“; naar Hesten sendes pr. Efterkrav, skulde Modtageren lade være at løse den hjem. Hvorledes, vil jeg spørge, skulde han faa Hesten at se? Naar han ikke betaler Efterkravet, faar han ikke Adgang til Hesten og kan derfor ikke undersøge den. Men hvordan det er eller ikke er, vilde jeg ønske, at denne Ytring om Efterkravet og den lille falske Hoppe i Nyborg ikke var falden her fra en Landboers Side; for hvis det skal være almindelig Moral i Hestehandler, saa siger jeg, at det er en skidt Moral.

Saa omtalte det ærede Medlem Bekostningen og Foderpengene. Jeg ved meget godt, at det koster at have en Hest paa Stald. Men tidligere var det saadan, at selv om Processen trak længe ud, og selv om Hesten aad sin egen Værdi op, fik den vindende Part Foderpengene betalt, og derved fik han sin Erstatning.

Hvad angaar den praktiske Mand, der spørger i det ærede Medlems Hoved, saa maa denne være alt mellem Himmel og Jord, endog kongelig Dyrlæge. Helst maa han være Landmand, men ikke Jurist; thi Juristerne ere upraktiske. Det er første Gang, jeg har hørt det. Mange Mennesker søge netop til Juristerne for at faa en praktisk Anvisning, og mange Jurister ere saaledes stillede, at de kun have deres Praksis, altsaa deres praktiske Erhverv, at leve af. I den Retning synes jeg, at det ærede Medlem er paa Vildspor ligesom i de andre Retninger.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rasmus Hansen: Det ærede Medlem siger, at naar en Køber har ført Bevis for, at Dyret allerede havde den vedkommende Fejl, medens det var i Sælgerens Besiddelse, er det sikkert, at Køberen har Ret, saa skal Sælgeren tage Dyret tilbage og betale Erstatning. Ja, det følger ganske af sig selv. Men jeg tvivler meget om, at der foreligger Voldgiftsdomme, der gaa i en anden Retning; i saa Fald maa der sikkert være andre Forhold, som vi i Øjeblikket ikke kende. Med Hensyn til Hoppen i Nyborg kan jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at man altid kan faa Lov til at se Genstanden, inden man betaler et Efterkrav. De paagældende Mangler vare alle sammen synlige Ting, som den vedkommende Mand burde have set efter, før han betalte.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Christensen: Hesten var be-sigtiget her i København. (*Rasmus Hansen:* Ikke af Køberen). Nej, men af Køberens gode Ven. Derpaa blev den sendt afsted og Efterkravet indløst. Hvis Sælgerens Optræden i denne Sag skal være god Hestehandelsmoral i Nyborg, saa Gud fri os for Nyborg og Omegn.